

Nr 325.

Av fröken *Elmén m. fl.*, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Fångvårdsstyrelsen: Omkostnader, m. m.*

Sparsamhet är nödvändig inom den statliga förvaltningen, men ibland går sparsamheten så långt, att den måste betraktas som dålig ekonomi. Så är fallet, när staten byggt upp en personalorganisation, som möjligen i och för sig tillräcklig för sitt ändamål, men som icke får nödiga resurser för att effektivt utöva sin verksamhet. På åtskilliga håll inom statsförvaltningen kan iakttagas, att en missriktad sparsamhet drabbar särskilt skrivhjälp, telefonavgifter och reseersättningar. Det är lätt att finna exempel på att högt kvalificerad och dyrbar arbetskraft får åsidosätta sina egentliga arbetsuppgifter för att syssla med skriv- eller bokföringsgöromål av enklaste slag, eller att ärendenas behandling försinkas och försvåras genom att telefonsamtal ej få användas utan endast brevskrivning, eller genom att en nödvändig resa ej får företagas, allt av brist på medel.

Färska och slående belägg på dylika missförhållanden finnas att hämta bland annat från fångvården och kriminalvården i frihet. Fångvårdsstyrelsen och skyddskonsulenterna ha under en följd av år fått otillräckliga anslag till reseersättningar och expenser, särskilt telefonavgifter. Trots ett sparande, som i vissa fall gränsat till det groteska och varit vådligt för den socialvårdande verksamhet, varom här är fråga, ha anslagen ej räckt till det nödvändigaste. De överskridanden, som fångvårdsstyrelsen måst göra för att icke äventyra behandlingen av de viktigaste ärendena, har Kungl. Maj:t märkligt nog vägrat att helt infria. Under budgetåret 1950/51 hade fångvårdsstyrelsen sålunda begärt att få överskrida expensposten för skyddskonsulenterna med 8 000 kronor, men endast 5 000 kronor beviljades, oaktat fångvårdsstyrelsen med stöd av en utförlig promemoria inträngande vädjade om bifall. Därför har en motsvarande förskjutning av utgifter måst ske till innevarande budgetår, vilket i sin tur måst medföra ett nytt överskridande.

Det klientel, med vilket fångvården och kriminalvården i frihet har att arbeta, behöver stödjas på många sätt, effektivt och framför allt snabbt. Om ett ärende kan avgöras per telefon eller genom en resa i stället för genom en tidsödande brevväxling har detta en god psykologisk inverkan på klienten, ja det kan under vissa förhållande vara just den omständigheten som räddar honom från återfall i brott. För de tjänstemän, som närmast

ansvara för kriminalvården i frihet och dess förberedande — skyddskonsulenter och kuratorer — har det varit en ständig källa till obehag och olust, att de ej kunnat röra sig med tillräckliga medel för expenser. Denna snålhet från statens sida har varit desto skadligare som skyddskonsulentorganisationen, enligt uttalande bl. a. av chefen för justitiedepartementet, är underbemannad.

Fångvårdsstyrelsen har i sina förslag till anslagsäskanden för budgetåret 1952/53 begärt höjning av alla de anslag till reseersättningar och expenser, som styrelsen har att bevaka. I vad gäller fångvårdsstyrelsen, fångvårdsanstalterna och skyddskonsulentorganisationen har Kungl. Maj:t delvis tillmötesgått styrelsens önskemål framför allt därför att en ökning varit oundviklig med hänsyn till de prisstegringar som inträtt. Men prutningarna äro så stora att anslagen i praktiken ligga kvar på samma låga nivå som hittills. Skulle riksdagen ej uppräknat anslagen till den storlek, som fångvårdsstyrelsen funnit skälig, förblir läget lika ansträngt för skyddskonsulenter och fängelsetjänstemän i deras vårdarbete, och fångvårdsstyrelsen kommer att sakna nödiga hjälpmedel, när den skall genomföra den upprustning av bl. a. personalutbildningen och de intagnas fritidsverksamhet, som följer av Kungl. Maj:ts förslag till årets riksdag.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte höja följande av Kungl. Maj:t föreslagna anslagsposter till fångvården,

Fångvårdsstyrelsen: Omkostnader, i vad angår reseersättningar och expenser,

Fångvårdsanstalterna: Omkostnader, i vad angår reseersättningar och expenser, samt

Skyddskonsulentorganisationen: Omkostnader, i vad angår expenser till de av fångvårdsstyrelsen begärda beloppen.

Stockholm i januari 1952.

Edvin Gustafsson
i Bogla.
Ruth Ager.

Sven Gustafson
i Göteborg.
Edith Liljedahl.

Brita Elmén.
Märta Öberg.
Margit Wohlin.